

на въ срѣдоточіе-то на тогавашный-тъ языческій міръ, въ Римъ, скоро слѣдъ тръгваніе-то на Апостола Павла, кой-то чрѣзъ това негово тръгваніе бѣше съхраненъ още нѣколко години за църквѣ-тѣ.

Царь — *Неронъ* единъ свирѣпъ чловѣкъ, кой-то умъртви учитель-тъ си, майкѣ си, и съпругѣ-тѣ си, отъ начало упоенъ отъ грѣховный-тъ си животъ, малко са грыжаше за христіаны-тѣ, нъ скоро намѣри случай да покаже варварщинѣ-тѣ си съ тѣхъ. Гордость-та му бѣше неизреченна. Тя му внуши лудѣ-тѣ мисль, да изгори градъ-тъ Римъ, и съ съгражданіе-то на едниъ по-великолѣпенъ градъ да си добые едно име. Прѣзъ седемъ дена горялъ градъ-тъ, до гдѣ-то пять-седми-части отъ него, храмове, палаты и художественны произведенія ся обѣрнжли въ разваленія и пепель. Може да ся въображава огорченіе-то кое-то ся появи между народъ-тъ кога-то ся произнесе слухъ-тъ че царь-тъ самъ-си былъ подпалитель на градъ-тъ. Изродъ-тъ не знаялъ какъ да избѣгне отъ слѣдствія-та на прѣстѣпленіе-то си, освѣнъ чрѣзъ едно ново и страшно варварство: — Той приписува винѣ-тѣ на Христіаны-тѣ, върху кой-то тогава станѣло нападеніе отъ всякѣ странѣ. Зашивани въ платници напълнены съ кѣлчища и отъ вѣнъ намазани съ смолѣ, поставяхъ ги като стѣлпове на земѣ-тѣ въ дългы рѣдове и ги запалвахъ отъ горѣ, за да свѣтъжтъ като пламенници (машялы) при ноцны-тѣ игранія и свиранія. Други още зашивахъ въ кожи отъ ды-